

Valoració d'USTEC·STEs

Cos de catedràtics

Paradòxalment, el Departament, que ha defugit històricament de negociar normatives, i ha donat en aquestes qüestions a la Mesa Sectorial un caràcter purament consultiu, s'ha entestat en aquesta ocasió a portar la negociació del text de la resolució de convocatòria de l'accés al cos de catedràtics fins a la puntuació. Per tant, som davant una convocatòria signada per tots els sindicats de la Mesa, llevat d'USTEC·STEs, que no hi dona el seu suport.

En aquest sentit, USTEC·STEs vol posar algunes reflexions a debat entre el professorat per tal que contribueixin a entendre quina tendència té la dinàmica de l'organització dels centres que estan impulsant les administracions educatives.

D'entrada, l'existència del cos de catedràtics, ens sembla més aviat anacrònica; un cos que havia d'haver desaparegut durant la transició democràtica, ha subsistit sense pràcticament funcions, ni tasques diferenciadores fins als últims anys, en els quals les administracions educatives han tractat d'omplir-lo de contingut atorgant-li la preferència per exercir de cap de departament i tutoritzar el professorat de pràctiques o el professorat novell. Poc bagatge per marcar una diferència econòmica amb la resta del professorat, encara més si tenim en compte que són tasques i funcions que el conjunt del professorat està capacitat per realitzar.

Per això, des d'USTEC·STEs entenem que l'existència del cos de catedràtics s'inscriu en el marc d'una política educa-

tiva que pugna per jerarquitzar les funcions i estratificar salarialment el professorat, alhora que busca allunyar-ne la majoria de la participació en la presa de decisions sobre la gestió i organització dels centres educatius.

Se substitueix l'elecció dels càrrecs i els compromisos que això comporta tant per part d'electors com elegits pel concurs de mèrits i el dit arbitrari amb l'objectiu d'introduir en els centres les polítiques educatives de les administracions i de construir un model d'organització escolar autoritari, desproveït de qualsevol vestigi de gestió democràtica i organització horitzontal que pugui quedar.

El Departament continua introduint, paral·lelament, un model burocràtic d'avaluació allunyat de la reflexió pedagògica col·lectiva i aïllat de l'entorn i de les condicions socials en què el professorat i els centres realitzen la tasca educativa. A la continuïtat de les direccions, al professorat interí novell, a les confirmacions, a la fase de pràctiques, ara s'hi afegeix la

introducció de l'avaluació que constitueix un pas més en l'objectiu administratiu d'imposar un determinat model d'avaluació a tot el professorat i lligar-lo al sistema retributiu.

Un model d'avaluació que es planteja com un examen, que és un instrument de poder i del qual resulten preocupants, que realment resulta preocupant, sobretot, els seus efectes i les seves conseqüències; és a dir, en un sector com l'educatiu on la llibertat d'expressió i la reflexió individual i col·lectiva són eines bàsiques i complementàries entre si per tal de millorar la qualitat de la nostra feina, és perillós que sistemes com aquest al final puguin fer

confondre eficàcia i qualitat amb docilitat, submissió i autocensura.

És evident que, malgrat la nostra reflexió i l'aposta que en un moment determinat vam realitzar amplis sectors del moviment reivindicatiu d'ensenyants pel cos únic, avui ens trobem amb un cos de catedràtics consolidat per una llei orgànica, dues convocatòries ja realitzades i un sector del professorat que veu, davant la dispersió col·lectiva, una sortida de millora econòmica individual i legítima.

Per això, i en aquesta situació, USTEC·STEs concentrarà els seus esforços en la lluita per la defensa de l'elecció directa dels caps de departament pel professorat del departament i per aconseguir una major participació del professorat en la presa de decisions.

Per això també, USTEC·STEs organitzarà xerrades informatives per tal d'aclarir tots els dubtes i les consultes que sobre aquesta convocatòria el professorat ens pugui plantejar.